



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 796/2014-34

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. novembra 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Sergeja Kohuta predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti Kúpele Brusno, a. s., Kúpeľná 1/2, Brusno, zastúpenej advokátkou JUDr. Danielou Komorovou, Advokátska kancelária, Kukučínova 20, Banská Bystrica, vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 1 R 5/2014 a jeho uznesením z 10. októbra 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti Kúpele Brusno, a. s., o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. októbra 2014 doručená sťažnosť spoločnosti Kúpele Brusno, a. s., Kúpeľná 1/2, Brusno (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských

práv a základných slobôd v konaní vedenom Okresným súdom Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 1 R 5/2014 a jeho uznesením z 10. októbra 2014. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 17. októbra 2014.

Zo sťažnosti a z pripojených listinných dôkazov vyplýva, že uznesením okresného súdu č. k. 1 R 5/2014-622 z 10. októbra 2014 bolo zastavené reštrukturalizačné konanie voči sťažovateľke, zároveň bolo začaté konkurzné konanie voči nej, bol vyhlásený konkurz na jej majetok, bol ustanovený správca konkurznej podstaty a napokon veritelia boli vyzvaní prihlásiť svoje pohľadávky v lehote 45 dní od vyhlásenia konkurzu. Podľa poučenia uvedeného v závere uznesenia proti uzneseniu nie je odvolanie prípustné. Podľa informácií sťažovateľky uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku 16. októbra 2014, a preto právoplatnosť nadobudlo 17. októbra 2014.

Uvedenému uzneseniu predchádzalo skoršie uznesenie okresného súdu zo 7. apríla 2014, ktorým bolo začaté reštrukturalizačné konanie. Následným uznesením zo 6. mája 2014 bola reštrukturalizácia povolená.

Podľa názoru sťažovateľky uznesením okresného súdu č. k. 1 R 5/2014-622 z 10. októbra 2014 sa závažným spôsobom zasiahlo do jej základných práv, pričom toto uznesenie je arbitrárne, vnútorne nekonzistentné a nelogické, čo zakladá jeho nepreskúmateľnosť. Zásahom do práva sťažovateľky na súdnu ochranu, resp. na spravodlivý proces je aj poučenie o neprípustnosti odvolania.

V súvislosti s otázkou prípustnosti odvolania vychádza sťažovateľka z toho, že Občiansky súdny poriadok v zásade pripúšťa odvolanie voči všetkým rozhodnutiam prvostupňových súdov s výnimkou taxatívne vymedzených rozhodnutí, voči ktorým odvolanie nie je prípustné. Naproti tomu zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze“) vychádza z opačného princípu, keď pripúšťa odvolanie iba voči rozhodnutiam výslovne vymedzeným týmto zákonom.

Zákon o konkurze ako lex specialis upravuje tak materiálne, ako aj procesné konkurzné právo. Napriek tomu neobsahuje komplexnú úpravu konkurzného procesu, a preto v § 196 ustanovuje primerané subsidiárne použitie Občianskeho súdneho poriadku ako lex generalis, ak zákon o konkurze neustanovuje inak.

V zmysle ustanovenia § 204 ods. 2 druhej vety Občianskeho súdneho poriadku ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania, alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia.

Keďže uznesením okresného súdu dochádza k zásadnému zásahu do práv sťažovateľky, ako aj všetkých účastníkov reštrukturalizačného konania, neprípustnosť odvolania voči takémuto uzneseniu by predstavovala podľa názoru sťažovateľky zásadné porušenie jej práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces v rozpore s ústavou a medzinárodnými dohodami o ochrane ľudských práv. Preto treba odvolanie v zásade považovať za prípustné vtedy, ak by jeho neprípustenie mohlo znamenať porušenie práva na súdnu ochranu.

Vzhľadom na skutočnosť, že uznesenie okresného súdu obsahovalo poučenie o neprípustnosti odvolania, je sťažovateľka toho názoru, že túto skutočnosť je možné považovať za dôvod osobitného zreteľa hodný v zmysle ustanovenia § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a to v prípade, že by ústavný súd usúdil, že sťažovateľka nevyčerpala opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré jej zákon na ochranu jej základných práv alebo slobôd účinne poskytuje.

Neprípustnosť odvolania proti uzneseniu o zastavení reštrukturalizačného konania, resp. o začatí konkurzného konania a o vyhlásení konkurzu je jednoznačne nutné považovať za porušenie čl. 48 ústavy, pretože sťažovateľka nemá možnosť brániť sa proti nesprávnemu rozhodnutiu súdu.

V ďalšej časti sťažnosti sú veľmi podrobne uvedené námietky voči rozhodujúcim záverom uznesenia okresného súdu.

Sťažovateľka žiada vydať nález v tomto znení:

„Základné práva Sťažovateľa Kúpele Brusno, a. s.(...), na súdnu ochranu v súlade s čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy(...) a právo na spravodlivé súdne konanie v súlade s čl. 6 ods. 1 Dohovoru(...) uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn.: 1R/5/2014 zo dňa 10.10.2014 porušené bolo.

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn.: 1R/5/2014 zo dňa 10.10.2014 Ústavný súd zrušuje a vec vracia Okresnému súdu Banská Bystrica na ďalšie konanie.

Okresný súd je povinný uhradiť Sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia.“

Napokon sťažovateľka žiada, aby ústavný súd dočasným opatrením odložil vykonateľnosť uznesenia okresného súdu sp. zn. 1 R 5/2014 z 10. októbra 2014.

Podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľka podala odvolanie proti uvedenému uzneseniu okresného súdu.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody

uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Na rozhodnutie o sťažnosti nie je daná právomoc ústavného súdu.

Ako to vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, keď o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné sudy.

Podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľka podala proti uzneseniu okresného súdu č. k. 1 R 5/2014-622 z 10. októbra 2014 odvolanie. To znamená, že v danom štádiu konania právomoc posudzovať namietané porušenie práv sťažovateľky má Krajský súd v Banskej Bystrici v rámci odvolacieho konania. Tým je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2014